

Z V O N

148 Main St. New Rochelle, N.Y. 10802.
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

PASTORALNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

Důstojnost rozumu, pravda a moudrost

Člověk podílející se na světle Boží mysli správně soudí, že svým rozumem převyšuje celý vesmír. Tím, že po staletí horlivě uplatňoval svůj důmysl, velmi pokročil v pokusných vědách, v technice a ve svobodných uměních. V dnešní době pak dosáhl pozoruhodných úspěchů, obzvláště ve výzkumu a využití hmotného světa. ... y c y v a e a a nac áze

hlubší pravdu. Jeho rozum totiž není omezen pouze na smyslové jevy, nýbrž je schopen s opravdovou jistotou postihnout rozumové jádro skutečnosti. i když je následkem hříchu zčásti zatemněn a oslaben.

Rozumová přirozenost lidské osoby se konečně zdokonaluje a má zdokonalovat moudrostí, která lidskou mysl bez násilí přitahuje k hledání a milování pravdy a dobra, a člověka, který je jí prostoupen, přivádí skrze věci viditelné k neviditelným.

Avšak náš věk tuto moudrost potřebuje více než minulá století k tomu, aby zlidštilely všechny nové vynálezy člověka. Budoucí osud světa je v nebezpečí, nevyvstanou-li lidé skutečně moudří. Kromě toho je třeba připomenout, že mnohé národy, které jsou hospodářsky chudší, ale moudrostí bohatší, mohou ostatním neobyčejně prospět.

Darem Ducha svatého člověk dospívá vírou k nazírání a okoušení tajemství Božího úradku.

Důstojnost svědomí

V hlubinách svědomí odkrývá člověk zákon, který si sám nedal, ale který musí poslouchat. Jeho hlas ho neustále vybízí, aby miloval a konal dobro a vyhýbal se zlu, a když je toho třeba, promlouvá k sluchu jeho srdce: to dělej, onomu se vyhni, Neboť člověk má ve svém srdci zákon vepsaný Bohem; poslouchat ho je sama jeho důstojnost a bude podle něho souzen. Svědomí je nejtajnější střed a svatyně člověka; v ní je sám s

Bohem, jehož hlas mu zaznívá v nitru. Prostřednictvím svědomí si podivuhodným způsobem uvědomujeme onen zákon, který dosahuje svého naplnění v lásce k Bohu a k bližnímu. Věrnost vlastnímu svědomí spojuje křesťany s ostatními lidmi k hledání pravdy a k pravdivému řešení mnoha mravních problémů, které vyvstávají jak v životě jednotlivců, tak ve společenském soužití. Čím více tedy převládá správné svědomí, tím více se jednotlivci a skupiny vzdalují slepé zvěli a snaží se přizpůsobit objektivním zásadám mravnosti. Nezřídka se ovšem stává, že se svědomí vlivem nepřekonatelné neznalosti mýlí; avšak neztrácí tím svou důstojnost. To však nelze říci, když se člověk málo stará o to, aby hledal, co je pravdivé a dobré, a jeho svědomí se vlivem hříšných návyků poněmhu téměř zaslepuje.

Vznešenost svobody

Člověk se však může rozhodnout pro dobro jen svobodně. Tuto svobodu si naši současníci vysoce cení a horlivě o ni usilují, a to je správné. Často ji však pěstují špatným způsobem, jako možnost dělat cokoli, jen když to dává potěšení, a to i zlo. Pravá svoboda však je výsostně znamením Božího obrazu v člověku. Bůh totiž chtěl člověka "ponechat v jeho rozhodování", aby tak svého Stvořitele sám hledal a přimknutím k němu dospěl plně a oblažující dokonalosti. Důstojnost člověka tedy vyžaduje, aby jednal podle vědomé a svobodné volby, to znamená jako osoba hýbán a podněcován z nitra, a ne ze slepého vnitřního popudu nebo pouze z vnějšího donucení. Této důstojnosti člověk dosahuje tím, že se osvobozuje z každého zajetí vášní, směřuje k svému cíli svobodnou volbou dobra a účinně a s vynalézavou příčinlivostí si obstarává vhodné prostředky. Tuto zaměřenost k Bohu může hříchem narušená svoboda plně uskutečnit jen s pomocí Boží milosti. Každý pak bude muset na Božím soudu skládat účty z vlastního života podle toho, zda konal dobro nebo zlo.

(pokračování)

* * *

PANE, ĎAKUJEM TI za spánok, čo si mi tejto noci dožičil.

Pomôž mi teraz začať nový deň. Daj, nech slnko svieti teple a jasne. V ďalekej minulosti sa ľudstvo klaňalo slnku, lebo slnko zaháňalo tmu a te lom odnecovalo život na zemi. A redsa tento rozžeravený kotúč je iba zlomkom tvojho stvorenstva. Urobil si ho obrazom seba samého, lebo zaháňa tmu a príznaky, rozdáva teplo a plodnosť. Je nejkrajším symbolom teba samého. - ROTH

* * *

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

ČTVRTÉ PŘIKÁZÁNÍ

"Cti otce svého i matku svou!"

Právo a povinnost vychovávat děti přísluší rodičům.

Rodiče proto nesmějí ponechat výchovu dětí jenom v rukou učitelů. Škola má pomáhati rodičům, ne je při této jejich významné povinnosti nahrazovat.

Rodiče mají velkou odpovědnost vůči dětem, a mají jim dávat dobrý příklad. Je nesmyslné domnívat se, že děti budou správným způsobem mít v úctě státní zákony, že budou šetrní, budou se slušně chovat vůči druhým, atd., když na rodičích nevidí ve všem tom dobrý příklad. Ten o "obrázku" není významnější

v otázkách náboženských, v modlitbě a přistupování k svátostem. Ztěžka lze očekávat, že si děti navyknou pravidelně se modlit, chodit na mši svatou a přijímat svátosti, když nevidají své rodiče, jak se modlí, že nechodí v neděli do kostela a pravidelně přistupují ke zpovědi a přijímání. A zdruhé strany rodiče, kteří se modlí a děti učí modlitbě a při mši svaté přistupují k přijímání, dávají svým dětem pěkný příklad a povzbuzují je, aby i ony tak činily.

Jako občané máme právo a povinnost volit. Katolík bere tuto svou povinnost vážně a dělá to s vědomím odpovědnosti. Kristus Pán pravil o nás, že jsme "sůl země", "světlo světa". Máme se proto zajímat o veřejný život a účastnit se ho. Jen tak můžeme očekávat, že Kristovy zásady proniknou i do veřejného života.

* * *

Kristus oslavil Otce svou naprostou poslušností, chudobou, skrytostí, ponížením, utrpením. Oslavil tedy nejtěžším způsobem, a proto nejslavnějším. I my toužíme Boha oslavit, ale často jakoby na účet jiných. Avšak snaha oslavit Boha má tolik ceny, kolik ceny má naše ochota obětovat se, přijmout i utrpení... Poněvadž nikdo netrpěl tolik jako Kristus, nikdo tolik Boha neoslavil. Oslava Boží není v utrpení samém, ale v pokoře, lásce, oddanosti, která je duší záslužné oběti.

Kristus dokonale splnil vše, co Otec chtěl a jak to Otec chtěl. Blažená bilance života, blažený referát, který může vyjádřit skutečnost ze všech nejzáslužnější.

Zamysleme se: V čem já jsem oslavil Boha? Co bylo zvláště krásné? V čem jsem projevil zvláště velkou lásku, trpělivost a pořádku?

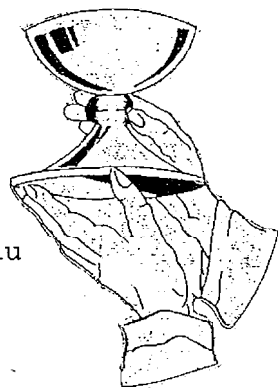
Průměrným životem není Bůh zvláště oslaven. Dosáhneme jím sice spásy, ale oslavit Boha, to musí přijít k slovu láska, hrdinskost a obětavost ...

(J. Hlouch: MINUTĚNKA)

Ú M Y S L Y na M Š E S V . :

1. Za zemřelé rodiče Bartuňkovy - syn Radomil
- Za zemř. Emilii YU Šantorovu - rod. Smrčkova
a paní Josefa Pavlicová
- Za zemř. Růženu Dattschenko - pan Zdenka Rinus
2. Za zemř. Ing. Josefa Měrku a živou a zemř. rodinu
z obou stran - manželka a děti
3. Za zomrelého Jana Gašparíka - manželka a děti
- Za zemřelou Emilii Yu Šantorovu - pí Vlasta Macků
- Za zemřelou Emilii Yu Šantorovu - manželé Filovi
4. Za zomrelých rodičov Máriu a Imricha Šurlákových - rod. Kovačikova
- Za zemřelou Emilii Yu Šantorovu - rodina Jelínkova
- Za zemřelou Emilii Yu Šantorovu - manželé Tomečkovi
5. Za zemř. Roberta Horáka - manželka a Kroužek milovníků hudby a
- Za zemř. Emilii Yu Šantorovu - manželé Kubelkovi poesie
- Za zemřelou Emilii Yu Šantorovu - rodina Filova a Petrášova
6. Za zemřelé Leopolda a Barboru Slívovy - děti zde i ve vlasti
- Za zemřelou Marii Havlovičovu - bratr p. Frant. Němeček
- Za živou a zemřelou rodinu Hindrovu - pan Frank Hindra a dcera
7. Za zemřelou Růženu Dattschenko - rodina Křenčíkova
- Za zemřelou Emilii Yu Šantorovu - manž. Marek a Bohd. Poláškoví
- Za zemř. Magdalenu Danihelovu - p. Frank Hindra a dcera
8. Za zemřelého Otakara Čericha - jeho manželka
- Za zemřelou Emilii Yu Šantorovu - paní Josephine Orgon
- Za zemřelého Jana Koryčanského - paní Josefa Pavlicová
9. Za zemřelého Svatopluka Janoucha - jeho manželka
10. Za zemřelého Františka Kubáta - Zdeněk a Lydia Václavíkovi
- Za zemřelou Magdalenu Danihelovu - manž. Steve a Anna Magulovi
- Za zemř. Růženu Dattschenko - pí. Josefa Pavlicová a manž. Smrčkovi
11. Za zemřelou Marii Baborovu - její manžel
- Za zemřelou Růženu Dattschenko - rodina pana Otakara Bláhy
- Za zemřelou Magdalenu Danihelovu - manž. Steve a Anna Magulovi
12. Za zemřelou dceru Marii - paní Josefa Pavlicová
- Za zemř. Emilii Yu Šantorovu - rodina pana Otakara Bláhy
- Za zemřelého Ted Wrozinu - manželé Smrčkovi a pí. Josefina Pavlica
13. Za zemř. Otce Ant. Šuránka a Ant. Burdu - pí. Jelena Rennerová
- Za zemřelého Antonína Pavlicu - paní Josefa Pavlicová
- Za zemřelého manž. Jiřího Sczesny - paní Josefina Orgonová
14. Za zemřelého Ing. Pavla Blažo - manželka a děti s rodinami
- Za zemřelou dceru Emilii Yu Šantorovu - paní Anežka Šantorová
- Za zemřelého Roberta Horáka - Kroužek milovníků Hudby a poesie
15. Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera
- Za zemřelého manžela za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová

15. Za zomrelého Ludevíta Čamaja - manželia Pristicovi
 - Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
 - Za zemřelou Josefínu Kršičkovu - paní Mary Cerich
16. Za naše drahé a milované - živé i zemřelé - tatínky
17. Za zemřelou Mimi Kohoutovu - její manžel a děti s rod
 - Za zemřelou Magdalenu Danihelovu - rodina Křenčíkova
 - e_elo_Rů_enu_a_t.c.en.o - pa_A_e_a_Šanto_á
18. Za zemřelého Dr. Bohumíra Bunžu - Zdeněk a Lydia Václavíkovi
 - Za zemřelou Magdalenu Danihelovu - paní Mary Horáková
19. Za zemřelého Pavla Topenčíka - manželé Podestovi
 - Za zemř. Magdalenu Danihelovu - pí. Mary Gluvňa
 - Za zemř. Ted Wrozinu - pí. Anežka Šantorová
20. Za zemř. Vladimíra Pošustu - manželka a děti s rod.
 - Za zemřelého tatínka Dr. Josefa Štýbra - paní Helena Stachová
 - Za zemřelou Emilií Yu Šantorovu - rodina Křenčíkova
21. Za zemřelé rodiče Annu a Antonína Políšek - manželé Podestovi
 - Za zemřelého Rudolfa Budko - sestra Anna
 - Za zemřelou Emilií Yu Šantorovu - paní Anna Benáčková
22. Za zemřelou Mary Podestovu - manžel Frank
 - Za zemřelou Emilií Yu Šantorovu - rodina Krupkova
23. Za zemř. Františku Konyn - paní Josefa Pavlicová a rodina Smrčková
24. Za zemřelé členy rodiny Podestovy - manž. Frank a Mary Podestovi
 - Za zemřelou Magdalenu Podestovu - paní Vlasta Macků
25. Za zemřelého Dr. Bohumíra Bunžu - manželé Šebíkoví
 - Za zemřelou Marii Havlovičovu - paní Vlasta Macků
26. Za zemř. Magdalenu Danihelovu - pí Anna Otrubová
 - Za zemř. Emilií Yu Šantorovu - pí. Ida Spíšková a syn
28. Za zemř. rodiče a bratra - pí. Eliška Schroeder s rod.
 - Za zemř. Magdalenu Danihelovu - pí Ida Spíšková a syn
29. Za zemř. Magdalenu Danihelovu - rodina Tomečkova
 - Za zemř. rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
30. Za zemřelou maminku Magdalenu Danihelovu a za živou a zemř.,
 rodinu Kubelkovu z obou stran - manželé Kubelkovi.

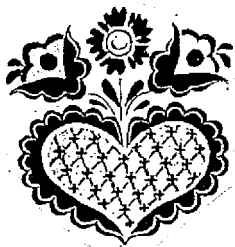
* * *

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ !

ZEMŘELI: Emilie Yu Šantorová - paní Mimi Kubelkové maminka - Ted Wrozina - Anna Otrubová. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám šťastné shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme tě, Pane, vyslyš nás!"

PODPORUJME NAŠE PODNIKY, OBCHODNÍKY, ŽIVNOSTNÍKY

Žádná
SMRT
 nemůže být zlá
 předešel-li
 dobějí
 * ŽIVOT *

KŘTEM SVATÝM do Církvě Boží byl přijat John Rudolf Chorvát. - "Abys v nás milost křtu svatého rozmnožil, prosíme Tě, vyslyš nás!"

*Pan Mirek Šebík a paní Lydie Dobošová se dožívají
SEDMDESÁTKY.*

*Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na
Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, žd. -
selou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.*

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUZBY každou neděli v 10:15 hod. ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Možnost svatě zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostela.

Jako jiná léta v červenci a v srpnu přerušíme snídaneň a vrátíme se k nim zase až první neděli v září.

Lakota rodičů, kteří věnují řeholnímu nebo duchovnímu stavu jen ty syny, kteří jsou buď mrzáky anebo duševně zaostalými, je opravdu zavrženíhodná. Je to asi jako když chtěl Kain přinést Bohu jako zápalnou oběť podřadnější dary.

Nejlepším patří věci nejlepší. Kdo přinesl Bohu za oběť něco nedostačného nebo nedokonalého, nenalezl u něho milost, nýbrž hněv. Je urážkou Boží velebnosti, uctívat ji špatnými dary.

Bůh je štědrý, ale jen ke štědrým. Zsvětí-li rodina to nejlepší z dětí, neztratí nic na úctě a vážnosti. Taková ztráta je vlastně ziskem. Bohu nechybí ani prostředky, ani dobrota, aby nahradil, i s úroky, to, co přijal.

Ti, kteří chtějí, aby se jim sloužilo a sami nechtějí sloužit, kteří se službou u oltáře neposvěcují, nýbrž jen vykrmují, kterým jde o vlnu-, ne o ovce, kteří hledají jenom sebe, a ne Boha, svatokrádežně drancují církevní duchody.

(JISKRY SV. IGNÁCE)

* * *

Být třicet osm let nemocen je jistě velmi zlé. Ale být ve hříchu je zřejmě ještě horší. Nemocný člověk mohl být uzdraven a dát se potom cestou hříchu. A to by neznamenal návrat nemoci, ale katastrofu. Ježíš chce, aby jeho pomoc otvírala cestu k cíli, a tím není nikdo menší než Bůh. Uzdravení bez dosažení tohoto cíle by málo znamenalo.

(Jan 5, 1-16)

D O N B O S K O

- Ale ak ma pán prefekt na žiadosť mojej sestry predsa len pošle z ústavu?

- Keď ťa pošle, nuž pošle. Ľahká pomoc. Bránou ústavu pôjdeš von a kostolnou bránou sa zasa vrátiš, rozumieš? Ako chovanec ústavu odídeš a vrátiš sa ako budúci novic. Tak teda choď len pokojne spať.

A chlapec? Utekal ako ihravý zajac. Preskočil trištyry schody a bežal s veľkou novinou k pánu prefektovi.

* * *

Keď bol s chlapcami hotový, prišli predstavení ústavu. Jeden o niečo prosil, druhý si s niečím nevedel rady a tretí mal dajakú žalobu. Jeden prichádzal, druhý odchádzal a bolo to ešte dosť včasne, keď sa tie domáce návštevy skončili aspoň okolo jedenástej. Dvere sa zatvorili a krokmi ostaného saleziána ako čo by bol pomaly odchádzal už i ten celý ťažký, prácou a starostmi preplnený deň...

Ale i to len v posledných rokoch.

Voľakedy, keď mal ešte dobrý zrak a bol zdravý, sadal si v takomto čase k písaciemu stolu a začal písať knihy, články. Presedel nad nimi dlho, ešte i po polnoci.

Teraz, v posledných rokoch, to už nesmel, ani nemohol. Jeho úradná denná práca sa teda skončila. Cez svoju predizbu vyšiel ešte raz von na balkón. Stadiaľ bolo vidieť veľkú kupolu chrámu so sochou Panny Márie. Zadíval sa na ňu a poslal jej svoj posledný pozdrav, svoju vďaku a svoju poslednú prosbu.

Na veži bilo už pol dvanástej. To ho upozornilo, aby sa ponáhľal. Tak teda ešte jeden láskavý pohľad k nebu, na kostol, na Pannu Máriu, na ústav a pobral sa spať.

Azda bude spať pokojne. Azda mu pošle Boh zasa nejaké posolstvo vo sne a vtedy bude sa s ním zaoberať celú noc. Azda... azda... kto vie.. Všetko je v rukách Božích.

A jeho ústa ešte raz šepkajú:

- Buď vóľa Tvoja...

* * *

MOZAIKOVÝ OBRAZ ČLOVEKA A SVATCA

Sme šťastní, že máme celý rad Don Boskových fotografií. Fotografovali ho, ako spovedá svojich chovancov, fotografovali ho, keď odchádzali jeho

první misionáři. Fotografovali ho v křídle jeho chovancov. Fotografovali ho, keď v Říme požehnával dietky grófa Vimercatiho. A okrem toho fotografovali ho, veľa rász, medzi priateľmi, dobrodincami, známymi, pro rozličných slávnostiach a príležitostiach, doma, vo Francúzsku, Španielsku, atď. Okrem toho zvečnilo nám ho i niekoľko malierov, ktorým vo svojej jednoduchosti a dobrosrdečnosti sedel, stál alebo kľačal ako model, keď ho o to prosili.

A práve tak mnohí a mnohí hľadeli zvečniť i jeho dušu a život, jeho zmýšľanie a city. Najmä vo Francúzsku boli veľmi hľadané a rozširované jeho životopisy. A Don Bosko bol tomu rád. Mešlo mu o jeho osobu. Veď vieme, že pre seba nikdy nič nechcel, nehľadal, ani nepotreboval. Ale svojím bystrým rozumom a praktickým zmyslom veľmi dobre pochopil, že sa tým rozširuje a napomáha saleziánske dielo. Často sa musel zaprieť a obetovať, aby slúžil za reklamu pre svoje ústavy, ktoré potrebovali tak mnoho porozumenia a pomoci.

(Alberti. - Jur, Koza Matejev: DON BOSKO)

*

*

*

Josef Vaclav Sládek:

H O L O U B C I

Vždycky mi, matičko, říkáváte,
že mne jak holoubka vychováváte;
holoubci broukají bez ustání
a já si zabrouknout nesmím ani.

"Mám-li tě za svou mít holubičku,
nesmíš ty broukávat na matičku;
holoubci také tak nebroukají,
vždy na ni vesele zavrkájí."

